

Speech Zomerceremonie: Reflecties op het afgelopen jaar

Zoals jullie allemaal wel weten, was het studiejaar 2020-2021 een bijzonder jaar. Een jaar waarin de meeste collegezalen leeg bleven. Een jaar waarin het gezoem in de tuin van onze faculteit niet afkomstig was van studenten en stafleden, maar van de bijen die hun intrek hadden genomen in ons insectenhotel. Een jaar waarin we voor veel uitdagingen kwamen te staan.

Het was ook een jaar vol unieke en spannende kansen om te groeien als lid van de academische gemeenschap. Toen ik onze rector voor het eerst ontmoette in september, adviseerde ze me om initiatief te tonen en schaamteloos te experimenteren. Dat opende verrassende deuren. Ik mocht onze *Active Learning Spaces* uitproberen, waar ik leerde hoe ik volledig hybride les kon geven. In mijn streven om zo goed mogelijk hybride en online les te geven kwam ik bij andere faculteiten terecht en werd ik welkom geheten in verscheidene groepen voor online onderwijs.

In het trainingsprogramma van de lerarenopleiding experimenteerde ik met virtual reality. Ik ben dankbaar dat ik mijn studenten deze bijzondere en bevredigende manier van onderwijs kon bieden in een tijd dat de coronamaatregelen steeds strenger werden. Ik heb geleerd dat onze kleinschalige fysieke onderwijsactiviteiten, die speciaal voor dit doel bedacht waren, een grote impact hadden op onze studenten. Niet alleen op de studenten wier stages waren afgelast, maar ook op de studenten die behoefte hadden aan sociale interactie.

Ik was niet de enige die creatief aan het experimenteren was. Collega's kwamen met actieve leermodules in Nestor of spraken af met studenten in Gathertown. Er werden hoorcolleges in de buitenlucht georganiseerd. Onze studievereniging IDIOM kwam met een buddysysteem, waarin we tweehonderd studenten aan elkaar koppelden om te voorkomen dat ze eenzaam werden. Ik zou zelfs willen beweren dat ons onderwijs en onze academische gemeenschap opbloeden dankzij deze fantastische pioniers.

Nu, aan het eind van het jaar, ben ik trots. Ik ben trots op alle studenten, docenten, onderzoekers en ondersteunende staf van onze universiteit, die de soms oneindig lijkende uitdaging telkens weer aangingen. Ze zetten door, blonken uit in hun werk en kwamen telkens weer met creatieve manieren om zichzelf en hun onderwijs opnieuw vorm te geven. We openden onze deuren, we deelden onze kennis, we pasten ons aan, we experimenteerden, we leerden door te doen, we maakten fouten, we corrigeerden waar dat nodig was, maar we gaven nooit op. We zijn veerkrachtig.

Terugkijkend op dit jaar realiseer ik me dat als je trouw blijft aan jezelf, als je doet waar je van houdt, medeleven toont, en niet te beroerd bent om om hulp te vragen, zelfs de uitdagingen van het coronavirus te overkomen zijn. Ik leerde van mijn fouten. Is dat niet waar het om draait in de wetenschap?

Ik hoop oprecht dat alle fantastische inspanningen die mensen hebben gedaan om ons onderwijs opnieuw vorm te geven en alles wat we hebben geleerd, hun weerslag hebben op het nieuwe studiejaar en, nog belangrijker, op onze academische gemeenschap.

Voordat we afscheid nemen en de welverdiende zomervakantie ingaan, wil ik jullie aanmoedigen om terug te kijken en iedere prestatie te vieren, zelfs de ogenschijnlijk kleine. De dingen die je het afgelopen jaar hebt geleerd zullen je helpen om iedere toekomstige situatie beter achter te laten dan je haar aantrof.

(Nederlandse vertaling: UKrant)